

предание, ужъ било Кървачица—другъ споменъ отъ една страшна поличба, която се е разиграла малко по-нагоре, въ потайнитѣ дебри на планината въ отдавна отлетѣло време. Но защо и кога — пакъ нищо опредѣлено не може да се каже.

Отдавна нѣкога, при турското нахлуване или порано, при водослива на планинскитѣ потоци Калагуза и Ковачица се издигала силна крепость, храбро отбранявана отъ юначнитѣ братя войводи Славъ и Владимиръ или Предимиръ. Надъ твърдината било селището. Противникътъ настѣпилъ откъмъ Бистрица, но не се решавалъ да нападне направо крепостта, кацнала надъ стръмната и камениста чука. За него било по-важно да избие населението и по този начинъ да направи безпредметна самата крепость.

Жена-издайница съобщила на врага, кжде е скрито населението, и той се промъкналъ незабелязано подъ крепостта, нападналъ беззащитнитѣ планинци — мъже,

Рила — лобната скала при
постницата „св. Иванъ“

жени и деца, и поголовно ги избилъ. Изъ рѣката потекли кърви и поради това била наречена Кървачица. Дватамата братя научили късно за злата участъ на своето население. Какво по-нататкъ станало съ тѣхъ — нищо по-опредѣлено не се знае. Кой сж тѣ и съ кого сж се били: съ византийци, турци или кръстоносци? — преданието нищо не ни казва.

Може би, тукашниятъ рилски войвода Славъ да има нѣщо общо съ мелнишкия деспотъ Славъ, братов-